

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky žalobcu **doc. Ing. M.M., CSc.**, bytom P., zastúpeného **JUDr. M.Š., CSc.**, advokátom so sídlom N., proti žalovanej **Trenčianskej univerzite Alexandra Dubčeka**, Študentská 1, Akademický senát Trenčianskej univerzity Alexandra Dubčeka, Trenčín, o určenie neplatnosti návrhu na odvolanie žalobcu z funkcie rektora Trenčianskej univerzity Alexandra Dubčeka, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 22. februára 2010, č. k.13S/129/2009-88, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 13S/129/2009-88 z 22. februára 2010 **potvrďuje**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Žalobou podanou dňa 11. decembra 2009 sa žalobca domáhal, aby Krajský súd v Trenčíne určil, že návrh predložený prezidentovi Slovenskej republiky na odvolanie žalobcu, doc. Ing. M.M., CSc. je od samého počiatku neplatný; zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 22. februára 2010, č. k.13S/129/2009-88 podľa § 104 ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v spojení s § 246c ods. 1 OSP konanie zastavil vychádzajúc z ustanovenia § 247 a nasl. OSP, keď žalobca zastúpený advokátom nepodal žalobu, ktorá by mala náležitosti podľa § 250b ods. 2, § 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 OSP, a preto neboli splnené podmienky na konanie podľa druhej hlavy piatej časti OSP. Podľa názoru krajského súdu ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť.

O náhrade trov konania krajský súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu dôvodiac ustanovením § 246 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. c/, OSP, pretože konanie bolo zastavené.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie majúce za to, že konanie je zastavené predčasne, nakoľko nebol riadne zistený skutkový stav, ktorý by viedol k záveru, že je potrebné konanie zastaviť,

Mal za to, že tzv. veľký senát, t. j. senát univerzity – Trenčianska Univerzita Alexandra Dubčeka v Trenčíne (ďalej aj „TnUAD“) – bol kreovaný nezákonným spôsobom a konal v rozpore s platným právnym poriadkom a v rozpore s dobrými mravmi na akademickej pôde.

Ak súd vyslovil svoj právny názor na zastavenie konania, že k žalobe nie je pripojená listina o odvolaní, žalobca dal súdu do pozornosti, že takáto listina objektívne nemohla existovať v čase podania žaloby, keď veľký senát nemal atribúty riadneho orgánu akademickej samosprávy, rozhodoval senát, ktorý nebol kreovaný tak, aby sa jeho zvolenie stalo nespochybniteľným, hlasovanie sa uskutočnilo spôsobom, keď žiadna osoba senátora nevedela preukázať svoju legitímnu voľbu a listina, ktorá mala preukázať stav, pre ktorý podal žalobu bola verejnosti známa až dňa 21.01.2010, listinu priložil v prílohe.

Navrhol, aby napadnuté uznesenie bolo v časti o zastavení konania zmenené tak, že sa bude vo veci riadne pokračovať.

Žalovaný vo svojom vyjadrení na odvolanie uviedol, že žalobcom napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trenčíne považuje v plnom rozsahu za vecne správne. Poukázal na to, že žalobca svoje odvolanie neopiera o žiadne právne významne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali ním navrhnutú zmenu napadnutého uznesenia. K vyjadreniu pripojil fotokópiu dohody o skončení pracovného pomeru žalobcu dňom 28.02.2010, ktorá bola

uzavretá dňa 26.02.2010 medzi žalobcom a žalovaným zastúpeným ministrom školstva Slovenskej republiky skôr, ako mohlo dôjsť k jeho odvolaniu na návrh Akademického senátu TnUAD prezidentom Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s predchádzajúcim konaním, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

V správnom súdnictve podľa piatej časti OSP (§ 244 a nasl. OSP) preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Konanie sa začína na návrh, ktorý sa nazýva žalobou. Žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napáda, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto vyjadrenie a postup napáda, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu a aký konečný návrh robí (§ 249 ods. 1, 2 OSP).

Zo žalobného petitu v danej veci vyplýva, že žalobca sa domáha určenia neplatnosti návrhu na odvolanie žalobcu predloženého Prezidentovi slovenskej republiky.

V správnom súdnictve podľa §§ 244 a nasl. OSP v spojení s § 248 zákona č. 73/1998 Z. z. v znení noviel o takom žalobnom petite, ktorým sa žalobca domáha určenia neplatnosti právneho úkonu, nie je možné konať ani vydať navrhované rozhodnutie.

Medzi konaním o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je podľa § 80 písm. c/ OSP pred okresným súdom (napr. o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru) a konaním o žalobe proti rozhodnutiu a postupu orgánu verejnej správy pred krajským súdom v zmysle zákona č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách a o zmene

a doplnení niektorých zákonov v znení noviel v spojení s § 247 a nasl. OSP je zásadný rozdiel.

V konaní o preskúmanie právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy podľa príslušných ustanovení OSP (piata časť OSP) môže súd konať a rozhodnúť iba spôsobom ustanoveným v § 250j ods. 1, 2 a. 3 OSP. Ak dôjde k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom, rozsudkom žalobu zamietne. Ak dôjde k záveru, že v správnom rozhodnutí bola vec posúdená po právnej stránke nesprávne alebo že zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo správne rozhodnutie, je nedostačujúce na posúdenie veci, zruší rozsudkom napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správnomu orgánu na ďalšie konanie. Súd zruší napadnuté rozhodnutia aj vtedy, ak sa ukáže až na pojednávaní, že sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

Keďže žalobca sa svojou žalobou domáhal určenia neplatnosti návrhu na odvolanie rektora z funkcie, aj vzhľadom na obsah tohto žalobného návrhu (§ 246c veta prvá, § 41 ods. 2 a § 249 ods. 2 OSP) bol súd povinný z neho vychádzať.

V preskúmaťvom konaní v správnom súdnictve však súd o takomto žalobnom návrhu vzhľadom na ustanovenie § 250j ods. 1, 2 a 3 OSP vecne rozhodnúť nemôže.

Vzhľadom na to, že žalobca bol v konaní zastúpený advokátom, súd nebol povinný nad rámec svojej poučovacej povinnosti usmerňovať ho, akým spôsobom má v konaní svoj nárok uplatniť.

V danej veci nebolo možné opomenúť ani charakter návrhu na odvolanie z funkcie, ktorý nemožno považovať za individuálny správny akt, ktorého povaha by bola obdobná povaha správneho aktu (t. j. výsledku činnosti príslušného orgánu verejnej správy, ktorým sa zakladajú, menia alebo rušia, prípadne autoritatívne zisťujú oprávnenia a povinnosti subjektov správneho konania). V danom prípade ide o osobitný druh konania, v ktorom akademický senát v rámci jednej zo svojich kompetencií rozhoduje o predložení návrhu na vymenovanie alebo odvolanie rektora prezidentovi Slovenskej republiky (§ 10 ods. 2 zákona o vysokých školách).

Z vyššie uvedených dôvodov námietky žalobcu uvedené v žalobe ani v odvolaní nemožno považovať za dôvodné, a preto nepochybil krajský súd, ak konanie o žalobe zastavil.

Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolaciemu potom neostalo iné ako podľa 250ja ods. 3 veta druhá a § 219 ods. 1 OSP uznesenie krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky k „žiadosti žalobcu o pokračovanie v konaní“ ešte poznamenáva, že podľa žalovaným pripojenej dohody o skončení pracovného pomeru žalobcu z 26.02.2010 pracovný pomer žalobcu skončil dňom 28.02.2010, ešte pred tým, ako mohlo dôjsť na návrh žalovaného k jeho odvolaniu z funkcie rektora prezidentom Slovenskej republiky. Takto potom nemožno mať ani za to, že by žalobca zastavením súdneho konania utrpel ujmu na svojich základných právach v zmysle čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, či článku 6 (najmä odsek 1) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko žalobca nebol v konaní o odvolaní úspešný a žalovanému preto, že mu z dôvodu neúspešného odvolania žalobcu žiadne trovy konania nevznikli, ani si ich neuplatnili.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 25. novembra 2010

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková